

Sag T-289/01

Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — aftaler — ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, der er bragt i omsætning i Tyskland og forsynet med logoet Der Grüne Punkt — beslutning om fritagelse — pålæg fastsat af Kommissionen for at sikre konkurrencen — eksklusivitet tildelt de benyttede indsamlingsselskaber af den virksomhed, der driver ordningen — konkurrencebegrænsning — nødvendigheden af at sikre konkurrenterne adgang til de indsamlingsfaciliteter, der benyttes af den virksomhed, der driver ordningen — tilsagn meddelt af den virksomhed, der driver ordningen«

Rettens dom (Første Afdeling) af 24. maj 2007 II - 1694

Sammendrag af dom

- 1. Konkurrence — aftaler — forbud — fritagelse — forslag til tilsagn under den administrative procedure
(Art. 81 EF)*

2. *Konkurrence — aftaler — forbud — fritagelse — betingelser*
3. *Konkurrence — aftaler — forbud — fritagelse — betingelser*
(Art. 81, stk. 1 og 3, EF; Rådets forordning nr. 17, art. 8, stk. 1)
4. *Konkurrence — fællesskabsregler — nationale domstoles anvendelse heraf*
(Art. 81, stk. 1, EF)
5. *Konkurrence — virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse*
(Art. 86, stk. 2, EF)

1. Et tilsagn, der afgives af en virksomhed under den administrative procedure som svar på betænkeligheder udtrykt af Kommissionen, har i denne forbindelse den virkning, at der foretages en præcisering af indholdet af den aftale, der er anmeldt med henblik på at opnå en negativattest eller en fritagelse i henhold til artikel 81 EF, idet det hermed angives over for Kommissionen, hvorledes denne virksomhed agter at optræde i fremtiden. Kommissionen er således berettiget til at tage dette tilsagn i betragtning, når den vedtager sin beslutning, og det tilkommer ikke Retten at undersøge lovligheden af denne beslutning i forhold til en ret, som virksomheden havde givet afkald på under den administrative procedure.

bærer en flaskehals for denne virksomheds konkurrenter, kan Kommissionen i henhold til artikel 81 EF som betingelse for negativattest eller fritagelse pålægge denne virksomhed at tillade delt benyttelse af disse faciliteter mellem virksomheden og dens konkurrenter, eftersom sidstnævnte ellers ville være frataget enhver egentlig mulighed for at få adgang til og forblive på det relevante marked.

(jf. præmis 107, 112 og 113)

(jf. præmis 87-89)

2. Når faciliteter, der tilhører en kontrahent, der har indgået aftale med en virksomhed, som tegner sig for den væsentligste del af efterspørgslen, inde-
3. Det er i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 17 fastsat, at der til fritagelsesbeslutninger kan knyttes betingelser og påbud, uden at det er præciseret, under hvilke betingelser Kommissionen skal benytte den ene eller anden af disse muligheder. Eftersom artikel 81, stk. 3, EF endvidere udgør en undtagelse til fordel for virksomhederne fra det generelle forbud i

artikel 81, stk. 1, EF, har Kommissionen hvad angår de nærmere vilkår, den knytter til fritagelsen, en vid skønsbeføjelse, idet den dog er forpligtet til at respektere de grænser, artikel 81 EF sætter for dens kompetence.

ikke træffe afgørelser, der er i strid med Kommissionens beslutning, selv om den sidstnævnte beslutning er i strid med den afgørelse, der er truffet af en national ret i første instans.

(jf. præmis 197)

Den omstændighed, at Kommissionen i visse tilfælde har foretrukket at fastsætte betingelser frem for påbud, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at der opstår usikkerhed om den adgang til at knytte påbud i stedet for betingelser til en beslutning om meddelelse af fritagelse, der er hjemlet i forordning nr. 17.

(jf. præmis 153 og 154)

4. Når de nationale retter træffer afgørelse vedrørende aftaler eller praksis, som allerede er genstand for en kommissionsbeslutning inden for rammerne af de bemyndigelser, som den er blevet tillagt for at sikre, at Fællesskabets konkurrenceregler overholdes, kan de

5. Hvis en virksomhed, der administrerer en ordning for indsamling og nyttiggørelse af emballage, har fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 86, stk. 2, EF, indebærer den omstændighed, at Kommissionen har pålagt den et påbud, hvorefter virksomheden ikke må hindre indsamlingsselskaberne i at indgå og opfylde aftaler med denne virksomheds konkurrenter om benyttelse af containere eller øvrige faciliteter til indsamling og sortering af emballage, ikke på nogen måde, at det kan fastslås, at udførelsen af tjenesteydelserne vedrørende tilbagetagelse og nyttiggørelse, som er betroet ordningen, på acceptable økonomiske betingelser er truet.

(jf. præmis 207 og 208)